

דבק

"שריבס"

ברצוני לפרסם את המוצר החדש שלנו: הדבק הטוב ביותר בעולם. תוצרת הארץ, שהוכיח את עצמו אפילו בעת רעידת אדמה. דבק "שריבס" - המדביק אפילו שר לכסא.

ישראל עמק, חיפה

תגובה לדברי

פרופ' יובל נאמן

קשה להבין הלוגיקה שלך, פרופסור:

אם בן-גוריון עשה שגיאות ולא דרשו ממנו חשבון, מותר גם לדיין לעשות שגיאות ולא לדרוש ממנו חשבון? זה כמו להגיד: אם משהו גונב ולא מקבל עונש, מותר גם לגנוב אחר לגנוב בלי לעשות לו מישפט.

העיקר הוא: היה או לא היה כישלון! ה"שגיאה" עלתה לנו 2600 חללים, 5000 פצועים, רבבות אלמנות, יתומים, הורים שכולים. איך אפשר אחרי זה להגיד שהאשם בזה, משה דיין, יכול להמשיך? דיין חייב ללכת דווקא בגלל זה ש- מדינת-ישראל היא דימוקראטיה; יש לה הרחיק שר אחרי כישלון, אם הוא לא הולך לבד - זה דימוקראטיה.

לא די להיות איש רפ"י, כמוך, בכדי (המשך בעמוד 10)

גם גוויות חללי אויב - מקודשות!

כולנו עדים למאמצים הרבים שעושים ממשלת-ישראל ושלטונות צה"ל כדי לאתר ולהביא לקבר ישראל את גוויות חילינו שנפלו במלחמת יום-הכיפורים. אין צורך להסביר עד כמה חשוב החבר למשפחות השכולות. כולנו מבינים זאת.

והנה, בימים אלו, כארבעה חודשים אחרי המלחמה, ראיתי במו עיני, בתוך טנק שנפגע, שתי גוויות שלמות של חיילים מצריים. הטנק לא עמד בקו החזית, הוא נגרר משם בדרך ארוכה למיגרש ענק ליד בסיס גדול בסיני.

החליתי על-כך ופיקחו על הביצוע מפקדים בכירים ואיש מהם לא טרח לדאוג להוצאת הגוויות ומסירתן למצרים. אני יודע, קשה לתאר מצב כזה.

צבא כשלנו שקדושת חלליו היא מאבני היסוד שלו. צבא זה מעלה זילזול נורא, אשר גובל באטימות לב ומוחין, בחללי אויב. היילים המוצבים בקירבת מקום מספרים כי ישנם שם כלים נוספים ובהם גוויות. אין מקום להניח כי הדבר לא ידוע למפקדים באזור.

מה קרה אם כן?

נקל לשער מה היה קורה אילו נודע לממשלת-ישראל כי במיגרש שליד בסיס צבאי בקירבת קהיר ריכזו האויב ה"ברברי" כלי-נשק שלל ובהם נמצאות גוויות חיילנו.

הממשלה היתה פונה אל דעת הקהל הנאורה בעולם. סופרים והוגי-דעות חשובים היו מפרסמים בפריז את מחאתם, וכו' וכו'.

אבל דרך מחשבתו ושל האדם, "ההומני" היא כנראה הדיסטורית: קל לנחש, והלוואי ואתבדה, את תגובתם של הגורמים הנאחרניים, כאשר יובאו בפניהם פרטי המיקרה המביש שהזכרתי.

ירימו קול זעקה גדולה. יענישו מפקד זוטרי. ימנו ועדת חקירה. כל אלו בלי ידיעת הציבור כמהו.

מעל הכל יתבעו שלא לתת לדבר פירסום מחשש פגיעה בהמשך המגעים עם מצרים ומחשש פגיעה בדימויה של ישראל.

(העובדה כי הכלים מכילי הגוויות מסודרים בשורות, וכל התפץ יבוא ויראה, היא כנראה חסרת חשיבות).

"תנו", "שלטונות צה"ל" (מי הם?) את הדעת (ואת הדין?) על מעשה איום ונורא שנעשה כחאש חוצות.

נדרוש קודם מעצמנו את ההומניות שאנו דורשים מאויבינו! חברי שהיו איתי במקום, יעצו לי לא לכתוב. "זה יכול רק להזיק", "למי זה יועיל?" מצטער, הייתי מוכרח.

ראובן פרהצור, כפר-סבא

עיתון הביתה

קיבלתי בשימחה את העיתון וברצוני להודיעכם שב-19.2.74 כבר לא נהיה ב"מקום. על כן, האם אוכל לקבל לביתי עוד עיתון.

כן ברצוני להודות לכם, בשמי ובשם חברי ליחידה, על שליחת העיתונים. 3018 ד"צ "שאיר ישוע",

● חיילים משוחררים המעוניינים במינוי על העיתון, יקבלו הנחה במחיר המנוי.

חורה

רצייתי פשוט להודות בכמה מילים על כל הגיליונות המעניינים והמוסיפים גיוון, שליוו אותי במשך החודשים האחרונים. עכשיו, שהסוף כבר מתקרב, ובעוד מספר ימים נלך הביתה, רואים כמה טוב היה לקבל מדי יום רביעי את העיתון. עמרים גורן, ד"צ 2451

תגובת עתודאי

הריני לציין מיספר עובדות לידיעתו של סגן אהוד ויצמן (מיכתב למערכת, ה' עולט הזה 1900):

- (א) אחוז מסויים של העתודאים, ובעיקר רפואנים, מגויים מיום-הכיפורים ועד ככלל. (ב) רוב רובם של העתודאים הנותרים ובהם אני, מגויים מזה למעלה מחודשיים, ותאריך שיחרורם עדיין לא ידוע. (ג) אף ליקויי ומוגבלי הכושר שבקרב העתודאים גוייסו זה לא מכבר, ומיועדים לשרת תקופה ארוכה.

עקב האחריות הרובצת על קצין בצה"ל, והדרישה מהימנות מינימלית, היה מן ה"ראוי, אהוד, שתבחר ותודא להבא אינ-פורמציה שהינך מפרסם, ולא תגרום לי פגיעה בתדמיתו של קצין בצה"ל.

אבי פינגל, ד"צ 1340

האלוף והבידה

ברצוני להגיב על דבריו של האלוף נחמיה קין, בתוכנית מבט לחדשות בתאריך 7.2.74. אולי האלוף הנכבד לא בדק בכל היחידות באם יש מלאי של ציוד חורף לחיילים. יש להניח שתלונות החיילים ש- מיכתביהם פורסמו בעיתונים, נכונות. הצעתי היא לארגן סוירים מאורגנים ב- לישכת האלוף. לראות את הלישכה ה"מפוארת" הטפטים והבידה. מחיר הכניסה יעלה לירה אחת, והשימוש בבידה שתי ל"י נוספות.

ההכנסות קודש לביגוד חורף לחיילים. מ.א., צה"ל

לוא זה היה תלוי בנו לא בפוליטיקאים משני הצדדים, השלום היה בא כבר מזמן. אלי הגי, צה"ל

חרם אינונטייל

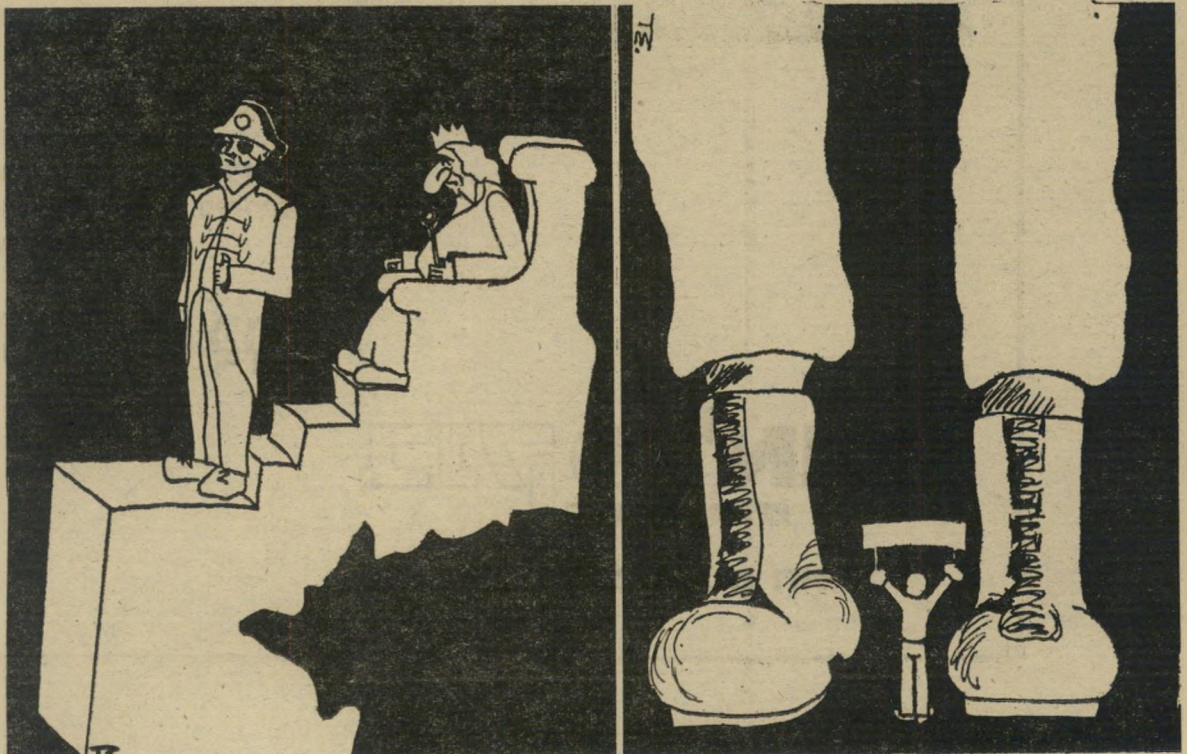
ברצוני לציין את נאמנותכם העיקבית לעקרונות שקבעתם לעצמכם בתחילת ה"מלחמה.

נדמה לי שאין צורך לפרט בפניכם את ההתעניינות הרבה שמגלים כל חיילי ה"יחידה לקראת ימי רביעי בו מגיע עיתונכם. מי יתן וצה"ל יגיע סוף-סוף למסקנה שאין כל ערך לחרם האינפנטילי המוטל על עיתונכם.

סגן יוסי כורזים, ד"צ 2541

פורים 1974

למוטי אשכנזי

אהוד טוקטלי, ד"צ 2688